

mijmering / muziekjes

Heb jij het al klaar, het lijstje met wat je wilt dat er klinkt tijdens je begrafenis? Ik wel. Nou ja, klaar, in mijn geval is het vrees ik nooit af, er is teveel muziek die ik mooi vind. Ik moet de ruimte waarin het afscheid gaat plaatsvinden minstens twee dagen huren om al mijn hartenlapjes te laten horen, en dan hou ik me nog in. Wat de nummers één, twee en drie betreft ben ik redelijk consistent, hoewel ze onderling inwisselbaar zijn, afhankelijk van hoe ik me voel.

Wat wil ik met dat lijstje? Laten horen wie ik was, wat mij in mijn leven heeft geraakt? Nog een paar extra tranen trekken, de boel relativeren of een bepaalde levensbeschouwing benadrukken? Wat nou als ik niks doe, niets laat horen, geen voorkeur uitspreek voor de vorm en inhoud van mijn definitieve afscheid. 'Mij maakt het niets uit, doe maar wat jullie willen', heb ik altijd geroepen tegen degenen die tegen die tijd de

klos zijn. Het liefst los ik meteen op; geest weg, lichaam weg, maar dat gaat helaas niet. Begravenissen zijn er vooral voor de nabestaanden. In dat licht gezien is het voor de hand liggender dat niet ik maar mijn naasten een muziekje kiezen waarin zij mij weerspiegeld zien, of wat hun moed geeft. Wat zou mijn dochter kiezen? En mijn geliefde (die laatst vroeg of ik voor hem de cd *James Last op klompen* wilde bestellen)?

Er vanuit gaande dat mijn dochter het niet goed weet en die van mij misschien wel voor de *Klompenmedley* gaat, doe ik toch maar een suggestie. Op één Bachs *Chaconne* uit de Partita voor vioolsolo BWV1004 in de bewerking van Busoni voor piano door Edna Stern (ja, de uitvoering komt heel nauw), op twee *Abendlied* van Rheinberger door The Cambridge Singers, op drie *Because* van The Nylons. En als er dan nog tijd over is het aftelversje van vroeger, dat nu steeds door m'n hoofd spookt. (...) *Schiet hem dood in zijn poot/stop hem in een kistje/doe er dan wat water bij/dan zwemt hij als een visje.*

Adieu.